

Ára 150 korona

IX. évfolyam 1923.

33. szám.

Augusztus 26.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 520 korona.
 Fél évre 260 korona.
 Negyed évre 130 korona.

Egyes szám ára:
150 korona

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
 ARANY JÁNOS-UTCA 47.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

Pénzhiány.

Beadtam a bankba
 Egy milliós váltót,
 Örömben vágtam
 Egy mortale száltót.

Aztán jót nevettem
 Nőmnek új kalapján,
 Lesz pénzecske — mondok —
 A váltó alapján.

De száltó és kalap
 Estenek hiában,
 Szenvedett a bankom
 Időlt pénzhiányban.

Most már kezdtem félni
 S épen ezért menten
 Három millióért
 Uzsi urhoz mentem.

Fárdság és költség
 Estek így hiában
 Kámpesz a kalapnak
 A nagy pénzhiányban.

Fizettem száz pengőt
 Információra,
 Ezret kezelésre
 Tízet kaucióra.

Másnap Uzsit holtan
 Találtam egy kádban,
 Elfolyt minden vére,
 A nagy pénzhiányban.

Garantírozatlan hírek.

A mészárszékből.

— Mondja csak, hogy egy kiló hus?

— Hát ezer korona.

— Mérjen egy kilót.

A székálló leméri a húst.

— Mennyit is fizetek?

— Hétezer koronát.

— Lehetetlen, hiszen a lemérés előtt azt mondta, hogy hatezer.

— Igen, de azóta feljebb ment az ára.

Nagyon felemelték a villany és a gáz árat. Most már csakugyan sok pénzbe kerül egy napi világítás. Ha ilyen drága lesz, akkor maholnap nem lesz — világosság.

A zenedénél új emberek jönnek... Csend lesz... Hát akkor mi lesz a zenedével, ha nem lesz ott zenebona?

Kisiklott egy villamos kocsi. Nem esuda ez Debrecen sinterén. Annyi már a sinpár, hogy a villamos kocsit is zavarba ejti.

Már megint arról beszélnek, hogy — a változott idők során, amikor a szátható föld értéke annyira nő, fel kellene szántani az egész Hortobágyot is. Ez már mégse járja. Mi lesz akkor a sok marhával?

Csűrös Ferenc kultúr tanácsnok hazajött szabadságáról.

— No mit hoztál Feri? — kérdik tőle a városházán.

— Tapasztalatot.

Mégis csak Rosenberg Sándor a legszolidabb ember Debrecenben. Ő mindig „Otthon” — van.

KONCZ kelmefestő gyára:
Debrecen, Péterflautoza 30. és Arany János-u. 10. :: Gyász esetén festések 24 óra ala készülnek -o- -o- -o-

Jancsika érdeklődik.

— Mama, ugy-e, a papa behunyja a szemét, ha téged lát?

— De hogy beszélhetsz ilyet, te buti? Hisz akkor nem lát

— Hát hiszen éppen hogy azt akarja!...

Bakfisok.

— Te hová veszed azt a sok kalapot, amit veszel?

— A fejemre drágám!

— És ha elveszted a fejedet?

— Tudod, akkor előbb leveszem a kalapot.

Zenekedvelő.

— Kit választanál inkább feleségül, egy hegedülő, vagy egy zongorázó hölgyet?

— Feltétlenül a hegedülőt, mert a hegedüt ki lehet dobni az ablakon.

Okoskodás.

Biró: Zümmögő Péter, magát a bíróság a lopás vádja alól felmenti. Meg van elégedve az ítélettel?

Paraszt: Meg, tekintetős ur, de azért fellebezek.

Biró: Fellebez? Minek? Hisz elégtételt kapott.

Paraszt: Ippog azért! Hagy lásák odafönt az urak is, hogy nekem volt igazam.

Orvosnál.

— Önnek üő foglalkozása van?

— Igen. Bankbizományos vagyok.

Megkapta.

— Feri, azt mondják, hogy hervadok. Igaz?

— Nem igaz! Már nem...

A legjobb gyógymód.

Két orvos a napsugarak gyógyhatásáról beszélgetett, a tüdővész elleni küzdelemben.

— A napsugárnak, mondotta az egyik, valóban csodálatos gyógyító ereje van. Van egy betegem. Súlyosan tüdővész. Elküldöttem Cairoba és félesztendő alatt teljesen kigyógyult a bajából.

A másik orvos tagadta és azt vitatta, hogy itthon, a zordonabb éghajlat alatt, csak visszaesik újra a szegény ember betegsége.

Hónapok mulva találkoznak.

— Igaza van önnek, kollega ur. Tényleg lázas lett a betegem és újra kitört rajta a tüdővész, de segitettem rajta a bajon. A beteg szobájának a plafondjára egy festővel sugárzó napot festtettem. A beteg megkönnyebbült, de egy reggel halva találták az ágyban.

— No, ugy-e, nem segitet a nap?

— Meghalt és pedig napszúrásban.

Kinek mi a nótája.

Kondor Kálmán nótája:

Kaszás csillag jár az égen
Kaszáltam én réges régen
Mindig csak úgy — dézma nélkül
Mi lennék Hortobágy nélkül?

Rimanóczy Bélának:

Száraz ágon bus gerlice turbékol,
Keresnék én olcsó szenet, ha tud-
nék hol
De mivel, hogy minden drága
Felmegy hát a villany ára,
Sohse busulj, légy vig
Nem lesz ez mindig így.

Török Barnának:

Vagyok olyan legény, mint te
Vágok olyan képet, mint te
Aki velem is konkurrál
Sokáig bizony meg nem áll.
Mert én mérek, adok veszek,
Holicskával sokat teszek.
Csak mi nálunk vagyon minden
Ilyen Bécsben sincs a Ringen.
Tiszta, penna, kalamáris,
Karfiol kapható már is.
De van nálunk annyi zöldség
Mennyit nem látott komám rég.
Kolbász, zsir és szalonna
Rézgálic néhány tonna
Nálunk vig ám mindenki,
Nem gubbaszt soha senki.
Csak egy nincsen és ez a moly,
Nálunk legolcsóbb a — mosoly.

Misztly Károlynak:

A városházán mi volna,
Ha Felméry ott nem volna
Sok a gondja így sem győzi,
Ott Dömsödy, kíségeti.

Báthory Kálmán gondnoknak:

Nem iszok bort, csak ecetet,
Most találtam jó receptet,
Aki nálam különb ember,
Annak csak káposzta lé kell.

Grósz Nagy Ferencnek:

Kinek nincsen szarvas lova,
Nem is száguldhat az tova
Lám én nekem ilyen vagyom,
Aranyból van... ez a vagyom.

Persze.

— Kivenném a szobát, csak
szeretném tudni, hogy tiszta-e?
— Nagyon tiszta.
— Jó, jó... de a poloskák.
— Azok is — tiszták.

Dilemma.

Tanár: Bizonyítsa be, kérem,
hogy a háromszög szögeinek össze-
ge 180°.

Diák: Fölösleges kísérlet. Ha
igaz, akkor minek bizonyítsam, ha
pedig nem igaz, akkor hiába is ve-
sződném vele?

Gyanus.

— Nem vagy oly barátságos most
Bélával, mint azelőtt.
— Oly gyanusan viselkedik.
— Mennyiben?
— A mult héten pénzt kért köl-
csön és másnap visszafizette.

Vagy úgy.

— Hallja maga Rittenminden-
stein or, ez mégis furcsa! A ma-
ga üzlete a lehető legrosszabbul
megy és megkéri a lányom ke-
zét.

— Pardon!... Tévedni tet-
szik... Tegnap csődbe mentem.

— Vagy úgy?... Mért nem
mondta mindjárt?

Mondja kedves Zöld tanácsnok ur, miért nem megy ki a Hortobágyra a város címeres bikáit emelgetni?

Mondja kedves Ary Lajos ur, a szabadság is csak úgy ér valamit, ha aranyparitáson áll, mert akkor lesz igazán — arany szabadság?

Mondja kedves Aczél Géza főmérnök ur, mi van a városházáról olyan nagyvonalú sűrűtett városházi tervekkel? Csak nem mentek el a városházáról? Hová mentek? Csakugyan a füstbe mentek?

Mondja kedves Rimanóczy Béla gázgyárigazgató ur, miért gázol olyan gyorsan az áremeléssel és miért oly gyengén a világítással?

Mondja kedves Haty Kálmán vizmű felügyelő ur, miért tenyészt ön férgeket a vízvezeték szűrőt vízében?

Mondja kedves Frenszly Gyula képményseprőmester ur, ön még mindig ott vakar, ahol nem viszket?

Mondja kedves Udvarhelyi Géza városgazda ur, a nemes város bikái csak a kisadag penészes szénától híznak meg?

Mondja kedves Kondor Lajos vízdijszabáló ur, miért ön olyan nyájas, hogy mindenki megbokrosodik?

Mondja kedves Biró Pál ur, az idő nem eszünk abból a jó Biró-féle dinnyéből?

Mondja kedves Mayer Béla főbiztos ur, ön jászol a Balaton mellé jár?

Mondja kedves Darvas Béla ur, igaz az, hogy nem a női ruha drága, hanem aki benne van?

Mondja kedves Fekete Kálmán ur, azért olyan drága most a férfi kalap, mert mindenki kalap nélkül jár?

Mondja kedves Kósa kalapos ur, azért nem hordanak most kalapot a férfiak, mert a színházban drága a kalapokért a helypénz?

Mondja kedves Gebauer ur, miért nem hordanak a vadászok botot? Pedig az olcsóbb puska lenne. Hiszen néha a bot is elszül!

Mondja kedves Csengeri ur, az a csizma, amelyik a bejárat lelett lóg, drágább, mint amelyik lent lóg? Annak fent van az ára, emennek lent?

Mondja kedves Rencz fodrász ur, hová tűntek a Kossuth utcáról a kis-antánoknak nevezett borbélyicések?

Mondja kedves Biczó Gyula ur, készül már az iparkiallítás?

Mondja kedves Kalász ur, szintén részt vesz a debreceni kalász pályázaton?

Mondja kedves Killer ur, azért nem hordanak a vadászok botot, mert azzal üthetnék a vad nyomát?

Mondja kedves Janátka virágkereskedő ur, a „délugy nyitó” munkaszünetes napon egyáltalában nem nyit ki?

Mondja kedves Rakovics ur, habozás nélkül hagyta ott a „kisantán” a Kossuth utcai üzletet?

Kölcsönösség.

Schiller a nagy német költő, valamikor sokat hárfázott, de nem valamely gyönyörűen. Átszól hozzá a szomszédasszony:

— Schiller ur, ön úgy hárfázik, mint szent Dávid, csak hogy nem olyan szépen.

— Ön meg úgy beszél szomszédasszony, mint Salamon király, csak hogy nem olyan bölcsen.

FÖLDVÁRI
első debreceni
elektrotechnikai gyár.
Debrecen, Széchenyi-utca 55.
Telefonok, csengők, villamos főzők, vasalókat gyárt, javít, vesz, elad, cserél. Mindennemű villamosfelszerelési cikkek raktára. TELEFON: 168.

Érthető belőle.

— Jóreggelt, Ilonka nagysám. Milyen szépen fest a rózsza a hajában!

— A mirtusz még jobban festene!

Modern.

— Papa, kérlek, hagyj magunkra?
— Miért, kislányom?

— Olyasmiről akarok beszélni a Lillyvel, amit a férfiaknak nem kell tudniok.

Debreceni aktuális kupaék.

Debrecennek nemcsak kolbász
Ma már híressége,
Van még neki egy jó rakás
Nevezetessége.

Itt van mindjárt a kis vasut
Az utcákat járja,
De nem látjuk, sohse jön az,
Ha az ember várja.

Télen hóban, nyáron porban
Debrecen polgára
S mind ennek oszt óriási
Pótadó az ára.

Ártézi kutat ha furunk
Bétörök a furó
Minden tej megalszik nálunk
S még sincs egy csepp turó.

Girbe-gurba utcáinkat
Csak a szél tisztítja
Kövezetét a piszokkal
Töti és javítja.

Az idegent furq módon
Látja városunk itt,
Kiviszi a Hortobágyra,
Ahol nem lát semmit.

Belékezdünk mi mindenbe
S nem sikerül semmi
Van itt aztán elég bünbak,
Van is kire kenni.

Drága a gáz, nincs világunk
Sötétben kell lenni,
Mahónap már egy kis fagyut
Se birunk megvenni.

Igy volt régen, így van ma is
Nálunk minden marad,
Eső, ha van villamos is
A nagy sárba ragad.

Ha meleg van, minden ember
Az aszfaltba ragad
Sovány a tök, mert minálunk
Csak a botrány dagad.

Még megériük nem lesz sem-
mink,

Csak a nagy Hortobágy,
Kiabálunk hogy nem terem
Évszázadra tovább.

Gáza is van, vize is van,
De nincs ott semmi enni,
Aki kimegy megtanulja,
Hogy kell semmit tenni.

Asztalunkra se kerül más
Csak egy kis juhturó
Mert mi nálunk beletörök
Mindenbe a furó.

Kórházban.

— Tanár ur, kérem, nem fog
rosszabbodni az állapotom?

— Ha túl lesz a szülésen, asszo-
nyom, egészen más állapotban lesz.

— Megint?!

Lányok egymásközt.

— Az a baja a papának, hogy nem
ismeri a pénz értékét...

— Miért? Talán nagyon tékozol?

— Ó nem. De félreteszi a pénzét
és nem jut eszébe, hogy mennyi min-
denféle dolgot lehetne rajta vásá-
rolni!

Gyógyszer.

Menyecske (a betegágyban): En-
gem csak a gyermekek aggasztanak:
Mi lesz velük, ha meghalok?

Nénje: A férjed majd megházaso-
dik és lesz új anyjuk.

Menyecske (felgurik): De még
nem haltam meg.

Hogy mulatott.

— Hogy mulatál tegnap Muki?

— Ne is beszéljünk róla. Képzeld
el: Jucika himezett, Berta almát
hámozott: a gavallérja meg szerel-
met akart neki vallani, de csak hi-
mezeti-hámozott!

Színház.

Színész háború.

Barátaink a színészek.
Ismét szörnyű harcra készek.
A láhukkal evet kaszálnak.
S direktorokkal harcbaszállnak.
Hörögnek, dörögnek, pörögnek,
Színfalhasgatva memydörögnek,
Parókájuk tépik iszonyal,
E harc könnyű nekik bizonyal,
Hiszen számos hasonló trükkel,
Rég harcolnak már a — szerepükkel

A színházbizottsági ülésen azt kérdezte Zelinger Ede, hogy mi lesz a színházi felszereléssel? Ugy tudja, hogy Gyöngyösi Viktor, a színház festője nyugalmába vonult. Hát ki fest akkor most a színháznál?

Hogy lehet ilyet kérdezni? Hát nincs elég sok szép nő a színháznál? Zelinger Ede színházbizottsági tag ur nem veszi észre, hogy azok nagyon jól festenek?

Vége van a színészek szünidejének. Müller Mátyit, a kedvelt karmestert megkérdezi a társulat egyik tagja:

— No Matyikám! Legalább a szünidő alatt töltöttél bort a pohárba.

— Dehogy... Időt töltöttem. — Volt a lakonikus felelet.

A Csokonai színház kapui a héten már megnyílnak. Erről beszélgetnek egy társaságban.

— Felemelték a helyárat.

— Kellott is, hiszen mindent emelnek.

— Én szívesen megfizetem a fel-emelt helyárat, de ha bemegyek a színházba, én is emelni fogok. Fel-e-melem az igényeimet.

Házassági Tanácsadó.

Olvasom, hogy a munkásbiztosító Házassági Tanácsadó irodát állít fel, amelyben majd a házasulandókat megvizsgálják, körülményeiket minden tekintetből mérlegetik és azután közlik a jelentkezőkkel, hogy célszerű-e egybekelniük.

A vizsgálat valószínűleg így fog megtörténni:

Tárgy:

Házasságkötés céljából jelentkezők Kukkanos Péter és Szende Julianna.

Az ügy a bizottságoknak véleményezés végett kiadatik.

Ezzel megindul az eljárás és néhány nap múlva az egyes bizottságok megküldik jelentésüket.

Orvosi osztály.

Férfi: Kora 32 év. Egészségi szervi bántalmi nincsenek. Vérbőség: normális. Mellbőség 104. Tüdőtágulás: hibátlan. Szívműködés: kifogástalan. — **Nő:** Kora 23 év. Egészséges. Szervi bántalmak nincsenek. Vérbőség: kielégítő. Mellbőség 124. Tüdőtágulás hibátlan. Szívműködés: kifogástalan.

Házasság ajánlatos.

Társadalmi osztály.

Férfi foglalkozása: éjjeli őr. Vérmérséklet: cserdes. Természet: nyugodt. Pulsus: 73.

Nő foglalkozása: nyomdai alkalmazott. Vérmérséklet higgadt. Természet: hideg. Pulsus: 70.

Korcsmában.

— Hány pohár volt, kérem?

— Fele annyi, mint amennyit be-mondok. Mert én duplán látok. Husz!

Furcsa.

— Te, hogy vehetsz ilyen ruhát. Hiszen ez izléstelen.

— Nekem ilyen az izlésem.

Fiatalok osztálya.

Férfi: szerelmes. **Nő:** szerelmes. Becézetést mindkettő szereti. Házasság ajánlatos.

Öregek osztálya.

Férfi: Nem szép; szellemi képessége: közepes; kedélye: nyugodt. Apja, anyja nem él. Társaságot nem szereti. Könyveket nem olvas. Ujságot ritkán. Csak a népszínműveket nézi meg. Ruhára nem költ.

Nő: Csinos; szellemi képessége: eleven; kedélye: élénk. Anyja él. Társaságot szereti. Regényeket fajtja. Ujságokat nagyon olvassa. A Vigszínházért rajong. Ruháért bomlik.

Házasság egyáltalán nem ajánlatos.

Gazdaság osztály.

Férfi: Havi keresete 2200 korona. Néhány ezer koronája és sorsjegye van. Igényei nincsenek. Szorgalmas takarékos.

Nő: Keresete heti 400 korona. Kelengyéje, butorzata van. Ügyes. A háztartáshoz ért. Elég takarékos. Igényei mérsékelték.

A házasság megengedhető.

A bizottságok jelentése azután a főosztályhoz kerül, amely kimondja a döntő szót, hogy ajánlja a házasságot, vagy nem.

Hogy azután a házasulandók követik-e a tanácsot, vagy nem: az már az ő dolguk.

F. K.

Aggodalom.

Pistike (apjához a vendéglőben): Papa, szomjas vagyok. Szabad egy kis sört innom?

Papa: Az ilyen kis fiúnak, mint te vagy, még nem szabad sört inni. Várij, míg megnősz.

Pistike: (szomorúan): Igen, de akkorára te mindent megiszol.

Vidám irások.

A kártyakompánia.

Vasárnap délután hárman leülnek alsózni. Weisz, a fűszeres, Bloch, a szabó és Fischer, a házaló. Előre megbeszélve úgy játszották, hogy minden partie egy korona, amelyet — bizalmam az ősi erényben — előre le kell tenni az asztalra.

Bloch letette, Weisz letette. A házaló pedig szorgalmasan keverte a kártyát. Megszólal Bloch:

— Egy korona hiányzik a kasszából.

Weisz indulatosan válaszolt:

— Én betettem!

Bloch még indulatosabban:

— Én tettem legelőször. Csak ugratják, maguk el akarják feleltetni.

Mire a házaló leteszi a kártyát és a legnyugodtabban így szól:

— Ha maguk mindjárt veszekedéssel kezdik a dolgot, akkor én nem játszom önökkel.

Ezzel felvesz egy koronát az asztalról és nyugodtan távozik.

Grósz ur köhög.

Grósz Palesinak virágzó butorüzlete van Budapesten a Teleki-tér legsötétebb zugában. De viszont nincs is olyan szorgalmas ember az egész Teleki-téren, mint ő. Csak az a baj, hogy szegény nagyon köhög. Van ugyan egy jó receptje, amivel minden reggel legelőször hét órakor egy Teleki-téri gyógyszertárba bemegy. Ez legalább már háromnegyed év óta tart így.

A patikus kezdte már nagyon megutálni a korai vendéget, aki legtöbbször reggelizésben vagy mosakodásában zavarta.

Egy alkalommal beszélgetésbe bocsátkozik vele.

— Ugy látom, uraságodnak nem nagyon használ az a köhögés elleni por.

Mire Grósz Palesi szomorúan leigint a kezével.

— Egy fél év óta használom

nem tudja a köhögésemet elmulasztani.

Mire a gyógyszerész így szól:

— Na, adok én magának egy üveg folyadékot, azt egyszerre kell elfogyasztani, attól azután egész meggyógyul.

Megtörtént. Elmulik 8—10 nap és a gyógyszerésznünk nem is látja a mi derék Palesi barátunkat.

Vagy egy-két hét múlva a gyógyszerész a Teleki-téren sétál és ott az odvas, dohos butorok között találkozik betegünkkel.

— Jónapot, Grósz ur, — üdvözli barátságosan. Mi ujság? Hogy vagyunk a köhögéssel?

Mire Palesi sunyi arccal válaszol:

— Hiszen a gyógyszerész ur egy üveg ricinust adott nekem. Hát merrek én azóta köhögni?!

Barátok.

Ugyancsak ezzel a Grósz Palesival történt az alábbi kis eset is.

Benn ül egy zsufolásig megtelt zenés kávéházban, amikor belép Bauer Adolf, az ő legpiszkosabb konkurrensa, aki olyan piszkos volt, hogy közvetlen a Grósz bódéja mellé alapította az ő „butorraktárát”.

Bauer körül néz, üres helyet nem talál, csak éppen a Palesi asztalánál. Rövid habozás után mellé telepszik. Erre aztán Grósz Palesi elkezd veszetlenül szidni.

— Ez mégis disznóság, arcátlanság! Ehhez legalább is viziló pofa kell. Nem elég, hogy a standom mellé telepszik, még itt is el akarja szivni előlem a levegőt?

Bauer nyugodtan hallgatja a szidást. Tudja, hogy a Palesi szájával ő nem tudja felvenni a versenyt. Palesi pedig nyugodtan folytatja:

— Arcátlanság, pimaszság, szemtelenség...

Közben jön a cigány tányérozni és Bauer szó nélkül egy koronát dob tálcájába.

Mikor Palesi felé fordul a cigány, vigyorgó arccal mutat rá Bauerre:

— Mi együvé tartozunk.

Változás.

— Hogy vagy a férjeddal? Még mindig féltékenykedik ok nélkül?

— Óh, most már nem ok nélkül.

Hizelgés.

— Vagyonomat a lábához teszem le, Hilda!

— Hát van magának vagyona?

— Nem nagy, de uriasnak fog tetszeni az ön lábának parányisága mellett.

Esküvőn.

— Ki az az erős ember, aki ott áll a menyasszony mellett?

— Az helyettesíti a vőlegényt. Mert az nem mer melléje állni. Előre fél tőle.

Pista mulat.

— Pista, ne kiabáljon. Alusznak a szomszédok.

— A' is baj, korcsmáros ur? Maj' fölébrednek.

Igazi művészet.

— No hallja, ilyen gyalázatos pacsmagolást tart raktáron és műkereskedőnek nevezi magát?

— Hát azt hiszi kérem, hogy ezeken a képeken tudni nem művészet?

Előrelátás.

— Asszony, ne veszekedi, mert soha többet nem jövök haza.

— Akkor legalább add ide a holnapi kenyhapénzt.

„METEOR“-mozi

Bocskai-tér 10. szám.

1923. augusztus 26-án, vasárnap:

Ginette a senki leánya

Nagy dráma.

Szerkesztői üzenetek.

S. K. Hát nem tudja ön, hogy a borbély már régi idő óta terem. Nézze meg sok borbélyüzleten kívül a felírást. Hát nem az van rajta, hogy „Borbély terem.” **N. O.** Csinos kis história. Az se változtat rajta, hogy megtörtént. Igazán nem jóízű lapba való. **H. M.** Sok a jóból is megárt. De mit mondjunk akkor a beküldött sok rossz vicchez? **O. N.** Ne akarjon mindenáron hölgyeket viccelni. Valamennyi kellemetlen kérdése nőkhöz szól. Nem közölhetjük. **H. Gy.** Az egész hosszú karcolatban csak egy vicc van. Hogy a hős azzal hengeg, milyen minta fia a gyermeke. Még csak nem is dohánzik. Mert két hónapos. De a többi része a karcolatnak unalmas, száraz, sokat ásítózának rajta. **D. G.** Kár úgy hivalkodni a rut férfiak a vadonatúj divatos ruhával. Toilet hiba van ott. Kijátzik belőle a feje. Eppenugy, mint az ön kedélyeskedéséből a — lóláb. Azt hisszük észrevelte ebből az üzenetből, hogy beláttunk a kártyába és fején találtuk a szeget.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Képrejtvény.

Értette-e, hogy a tisztelendő ur a kápolna előtt van?

Nyomtatott a Debreczeni Ujság nyomdájában.

NE DOBJA EL

Kölnivizes, illatszerez,
Brillantinos, szőjvizes,
Bayramos és egyébfajta

ÜVEGJEIT,

mert
dr. Szelényi Árpád vegyészgyára
Péterfia-utca 46. jó árat fizet érte.

ABADIE

valódi francia szivarka-hüvely

SZIREK ANDRÁS

elsőrendű uri- és egyenruha szabósága
Angol gyapjuszövetek, iskolai és egyenruházati sapkák raktára.

Szent Anna-utca 1. szám

Telefon: 5-09.

Kalapok tisztítását,

vasalását és javítását
elvállalom. — Használt
kalapokból újakat
::: készítek. ::: :::

Beliczay

Kalapos, Piac-u 38.
a fő-posta mellett.